

Tusen takk for prisen! Tusen takk til Komponistforeningen for at dere har opprettet denne, for at dere ser viktigheten av likestilling og at dere setter fokus på dette temaet.

Jeg er kjempe stolt som står her i dag for å ta imot prisen for Borealis. Og selv om Borealis er en liten organisasjon, så roper vi høyt **også** om dette temaet – og vi er veldig glade for å bli hørt og sett.

Men det er viktig å påpeke at vi ikke gjør dette bare for å bli sett og hørt – men fordi vi tror på at Borealis blir en bedre festival av dette! Vi tror på – og vi mener å ha bevist det flere ganger vår festival – at det blir et mer interessant kunstnerisk program når vi presenterer et mangfold av stemmer. Vi ønsker å speile samfunnet, og det består blant annet av cirka like mange menn og kvinner, så da er det naturlig at det også ser slik ut blant våre skapende og utøvende artister – blant våre komponister og musikere.

Men så jeg skal fortelle dere en hemmelighet – den kommer faktisk ikke av seg selv, denne likestillingen i programmet! Selv ikke hos oss, hvor vi har en høy bevissthet omkring dette, og til og med har ropt høyt om det. Når vi sa det høyt og forpliktet oss – så måtte vi telle! Og vi talte! Og når vi så at vi lå an til en ubalanse, så korrigerer vi og tenkte på nytt. En ting vi har lært, er at det er viktig å stoppe opp underveis, holde opp programmet og se hvor det ser ut på avstand, og så man kanskje jobbe enda litt mer. Min kollega, og kunstnerisk leder Peter Meanwell gjør denne øvelsen mange, mange ganger og det er flere prosjekter som vi tar gjennom nye runder for å sikre oss at vi har tatt med også kjønsperspektivet. Men så må ikke vi glemme at det skal bli sabla gode prosjekter da!

Et argument som går igjen i denne debatten, er kravet til kvalitet.

Jeg har vært på mange festivaler og arrangementer som har hatt en veldig skjevfordeling blant skapende og utøvende

kunstnere, og her jeg har hørt mye bra, men jeg har jammen også hørt en god del som ikke var så bra.

Og jeg har en mistanke om at dette kan være tilfellet også opp gjennom historien – så argumentet om at kvalitet alltid, eller veldig ofte fører til overvekt av menn, det tror jeg ikke på.

I Borealis kjøper vi rett og slett ikke argumentet om at det er kravet til kvalitet som fører til en skjevfordeling. Men kanskje man må lete enda lenger, kanskje må man lete andre steder enn der man gjorde siste gang. Kunstneriske standarder er ikke universelle og objektive, og de kommer i hvert fall ikke uten et historisk bakteppe. Vi har måtte se på hvordan vi presenterer historien, hvem er det som trekkes frem, hvem er det vi refererer til i vår omtale, tekster i programmet og samtaler, og Peter er seg svært bevist på å trekke frem kvinnelige forbilder og foregangspersoner.

For dette handler jo også om rollemodeller, det handler om hvem vi gir definisjonsmakten. Hvem er det vi gir muligheten til ytre seg – både i og gjennom musikken, hvem er det som publikum ser og hvem sitt perspektiv er det de får. Vi ønsker det skal et mangfold her, og vi vil fortsette å gjøre vårt for å få til dette.

Vi har forpliktet oss til en 50/50 fordeling – vi oppfordrer våre kollegaer i musikkfeltet til å se verdien i dette arbeidet, og til gjerne å forplikte seg på samme vis som oss! Og om dere treffer noen som syns det er vanskelig, så dere fortelle de hemmeligheten – det kommer ikke av seg selv, det må jobbes bevist!

Tusen takk for prisen!

Tine Rude